

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DIMISPRÆDIKEN. (1810.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig02val-shoot-idm139691387730768.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

↪ Professor P. E. Müller gav Grundtvig Udmærkelse for Talen, ifølge en Attest, der lyder saaledes: »Hr Cand: S: Minist: N: F: S: Grundtvig har for sin i Regenskirken d: 17de Marts 1810 over Matt: *

6 6,22 holdte Dimispræken bekommet Karakteren Laudabile et quidem egregie. - Kiøb. d: 29 Marts. - P. E. Müller.« - Men da den unge Forfatter i Begyndelsen af Maj 1810 udgav sin Præken under Overskriften: *Hvi er Herrens Ord forsvundet af hans Hus?* vakte den som bekendt en stærk Uvilje hos en Del af Præsteskabet og fremkaldte en Klage til Kancelliet af 29. Maj 1810 fra seks københavnske Præster. - Den Sag, som heraf opstod, endte med, at Grundtvig den 12. Januar 1811, ifølge kongelig Resolution af 5. Januar samme Aar, maatte møde for Konsistoriet og modtage en Advarsel og Irettesættelse, fordi hans hele Fremgangsmaade »dels ved at udgive sin Prædiken i Trykken, dels ved nogle Bekendtgørelser i de offentlige Tidender i denne Anledning, og dels ved at forlange Sagen paakendt ved Domstolene, egentligen synes at røbe en forfængelig Attraa efter at vække Opsigt.« - Mere skæbnesvangert blev det dog for ham, at den Vrede, han havde vakt imod sig hos den københavnske Gejstlighed, i mange Aar hindrede ham i at blive Præst i Hovedstaden.